

מי ינצח את האהבה?

פעם שניהם היו חילוניים. אח"כ שניהם חזרו בתשובה וקיימו אורח חיים דתי למהדרין. בהמשך, האשה עשתה 'אחורה פנה', ובמציאות מורכבת שכזו הם מגדלים את ילדיהם מתוך הרמוניה וכבוד הדדי. קשה, מורכב, אבל איכשהו זה מצליח לעבוד

- ליאת שוקרון -

14 שנה, ועבר לעבוד וללמוד בישיבה. "זה דרש ממני לשנות את סגנון החיים שלי", מתארת אירית. "היישוב מאוד דתי וזה גבה ממני תעצומות נפש והקרבה, בהתנהלות, בהתנהגות ובשמירת השבת, משהו שלא הייתי מוכנה אליו. לא יכולתי לנסוע או לשמוע מוזיקה. לא יכולתי לחיות את מה שאני בעצם. גרנו שם שנה וחצי עד שנשברתי ועברנו ליישוב טיפה יותר פתוח, גני טל. אני לא נוסעת בשבת מהמושב, אני עושה שבתות בחוץ כדי לנסוע, וסער מאוד מפרגן ומבין שזו דרך החיים שלי והיא לא ממש תואמת לדרך החיים שלו. הגענו לעמק השווה בכך שאחת לכמה שבועות אני עושה שבת בחוץ וככה אני נושמת".

הילדים לא שואלים למה כולם בבית דתיים ואת לא?

"אני חושבת שההבנה שאבא ככה ואמא אחרת כבר נחתה עליהם. הם רואים בבית שיש את זה ואת זה, את האמא שהולכת ליציאות עם חברות לכל מיני מקומות והאבא שלא יכול להצטרף כי זה לא מקום כשר. חשוב שהם ידעו שכל האפשרויות פתוחות. אבל הם שואלים, זה עדיין מבלבל אותם וזה יעורר שאלות בהמשך. אני אומרת להם שאני בחרתי בדרך חיים קצת אחרת וכשהם יגיעו לגיל שהם יכולים להחליט בשביל עצמם הם יחליטו אם ללכת בדרך כזו או להישאר בשלהם. אני כל הזמן מנסה להסביר להם כמה הדרך שלהם טובה וכמה אני פשוט לא התחברתי לזה".

עם יד על הלב, היית מעדיפה שהם יהיו דתיים או דתל"שים?

השבוע חל ט"ו באב, עליו נאמר: "לא היו ימים טובים לישראל כחמשה-עשר באב וכיום הכיפורים" (מסכת תענית, פרק ד', משנה ח'). בט"ו באב התרחשו בעם ישראל מאורעות שמחים רבים, המפורסם שבהם הוא חג בציר הכרמים והמחולות שהובילו רבים מהעם דאו לבוא בברית הנישואין, ורבים מהיהודים דהיום לפקוד את חנויות התמרוקים והתכשיטים. אין מתאים מתאריך זה לסיפור בו האהבה מנצחת את הכל.

לאחר עשר שנות נישואין, אירית וסער שמר, זוג חילונים, החל בתהליך של חזרה בתשובה בעידודה של אירית. הדת, האחדות ושולחן השבת קסמו לה. הווג התקרב לדת, החל לשמור כשרות, בהמשך גם שבת, ותוך שנה אירית חבשה כיסוי ראש מלא. אז החלה להרגיש שזה לא מתאים לה. "זה רץ מהר מדוי. זאת לא הייתי אני", מספרת אירית. "סער נכנס לזה מאוד, החזרה בתשובה עשתה לו טוב יותר מאשר לי, אבל החלטתי שאני רוצה לצאת מכל העניין הזה, והוא יצא יחד איתי". בני הווג המשיכו לשמור כשרות אך הפסיקו לשמור שבת וחזרו לבגדיהם הישנים. הילדים נותרו בחינוך דתי עד היום. מהר מאוד סער חזר להתחזק ואירית החליטה שלא תעצור אותו ממה שעושה לו טוב, אך היא ממשיכה בשלה- היא נוסעת בשבת והוא מלווה אותה לאוטו.

הווג עבר ליישוב דתי וסער עזב את מקום העבודה שלו במשך

כלים לפתוח ערוץ לצד השני ולנסות להבין גם אותו. זה משהו שמאוד עזר לבעלי להבין את הצד שלי ולהיפתח אלי. פתאום הוא הבין למה אני הולכת להוריי, למה אני עושה שבתות בחוץ ולמה אני עומדת על שתי הרגליים האחוריות בדברים שהוא אומר".

סיפור קטן מבטא את ההכלה שיש בזוגיות הזו. סער הלך לקנות מתנה לאירית- גופיה. כשאמר למוכרות שהגופיה לאשתו הן הופתעו ואמרו לו שישים לב שהגופיה חשופה, אז הוא אמר להן: "כן, אני רוצה שיראו את הקעקוע שלה". גם אירית מפרגנת לסער: "הדת הפכה אותו לבן אדם הרבה יותר רגוע, טוב, מכבד ומעניק. הוא היה כל הדברים האלה גם כשהוא היה חילוני אבל זה התחזק. אנחנו מנסים למצוא את הדרך המקשרת, וזה לא פשוט. צריך לדעת שיש המון אהבה בפנים כדי לתת לזה לנצח. אם אין- זה פשוט קורס. הרבה פעמים הסתכלנו אחד לשני ואמרנו- וואו, זה קשה. יש הרבה מטלות, יש בזה הרבה יותר 'אסור' מאשר 'מותר'. אבל אפשר לחיות כל אחד בשלו ועדיין לחיות ביחד. כל אחד מתכופף קצת בשביל האחר. אין מה לעשות. זה חייב להצליח".

בקורס שעשו אמרו למשתתפים להסתכל על בן הזוג שלהם ולהגיד שזה הבן אדם שירצו להתחתן איתו היום. אירית הסתכלה על סער ואמרה: "לא. אם היום הייתי מכירה אותך והייתי צריכה לקבל אותך עם הדתיות שלך- לא הייתי מתחתנת איתך. אבל בגלל שאני מכירה אותך ויודעת מי עומד בתוך כל הדבר הזה אני בטוחה שלא הייתי

אירית וסער שמר

”
אני אומרת להם שאני
בחרתי בדרך חיים קצת
אחרת וכשהם יגיעו לגיל
שהם יכולים להחליט
בשביל עצמם הם יחליטו
אם ללכת בדרך כזו או
להישאר בשלהם
”

”

מוותרת על זה".

למרות השוני והקשיים הבלתי נגמרים- מצוות, מטלות, שבתות וחגים (פתאום ויכוחים על עבודות בית נראים שטותיים...) משפחת שמר לא מוכנה לחשוב על שום אופציה אחרת מלבד להתמודד עם הבעיות שעולות ולהישאר ביחד, מאוהבים למרות השוני ובכל מצב.

"הייתי מעדיפה שהם יהיו מסורתיים. לא יודעת אם דתיים מאוד, אבל כן כאלה שמכירים בנוכחות בורא עולם, מבינים מצוות וחגים, יודעים מה זו אהבת ארץ ישראל ומכירים את לימוד התורה קצת יותר לעומק מאשר סיפור. לא הייתי רוצה שהם ייכנסו לזה יותר מדי, אבל אם יום אחד הם יחליטו ללכת בדרך הדתית מאוד והם יאהבו את זה- הכי בכיף שבעולם".

מהן הדילמות היום-יומיות שאתם נתקלים בהן?

"יש המון דברים בהתנהלות היום-יומית שלנו, אם זה למשל בתשעת הימים - לא ללכת לים או לבריכה, לא לשמוע מוזיקה. יש לנו המון ויכוחים על הדברים האלה. למשל, לקחת את הילדים בתשעת הימים לשפיים. זה לא מצא חן בעיני בעלי כי לא הולכים לבריכה בתאריכים האלה. אני החלטתי שאני לוקחת אותם כי אני לא מאמינה בזה. אמרתי לו- "אני לא בעומק הזה כמוך. אני לא חושבת שזה דבר שהוא בל-יעבור". והלכנו. בדברים שהם לא קריטיים אני אהיה פחות קשה. גם הוויכוחים שהיו לנו פעם על ענייני דת כבר לא קיימים היום. אם הוא מחליט שלא נאכל משהו מסוים או לא נלך לאיזה שהוא אירוע כי הוא לא מספיק צנוע מבחינתו- אז אני מקבלת את זה. אבל זה מבאס שבן הזוג לא יכול להצטרף אליך. זה אחד מהדברים שאנחנו מתמודדים איתם כל הזמן. וכמובן עם החגים, בהם אי אפשר להתארח בשום מקום וצריך להישאר בבית, וזה קשה וזה מתיש, ובכל זאת זה משהו שאנחנו מנסים לזרום איתו כל הזמן".

הזוגיות עמדה בפני פירוק

לא תמיד הכל היה ורוד. במהלך השנים נתגלעו חילוקי דעות וקשיים בין אירית וסער, והמליצו להם ללכת לתכנית של עמותת "התקשרות זוגית- מחברים קצוות בבית", אשר מסייעת לזוגות להתמודד עם פערים בהשקפה הדתית במטרה לשים את הזוגיות וחיווק הקשר מעל הכל. "הזוגיות שלנו עמדה כמה פעמים בפני פירוק. אחד דוחף לכיוון הזה והשני דוחף לכיוון השני, וזה לא

פשוט בכלל. עשינו את הקורס של 'התקשרות' והוא נתן לנו הרגשה מאוד טובה שזה כן יכול לעבוד, ויש זוגות שחיים ככה ולא צריך לפחד מזה. פשוט להבין שאלה החיים כרגע ולזרום", מתארת אירית. "הם הביאו אותנו להמון תובנות. עד היום אנחנו מתמודדים עם הזוגיות הזו, אבל הם נתנו לנו